DINSDAG, 19 JUNI 1951. — VERSCHIJNT DINSDAG, DONDERDAG EN ZATERDAG — TIENDE JAARGANG No. 1959

De Arubaanse Courant

Abonnementsprijs fl. 1.50 per maand - fl. 4.00 per kwartaal. — Bureau voor San Nicolaas: Aruba Drukkerij, Rodgerstraat 5 - Tel. 5072.

NIEUWS EN ADVERTENTIEBLAD VOOR ARUBA

Bureau voor Oranjestad: Aruba Boekhandel Gebr. de Wit, Nassaustraat - Tel. 1273, Oranjestad. — Redactie en uitgave Aruba Drukkerij, Gebr. de Wit, Aruba. Drukkerij „De Stad" N.V.

De Perzen optimistisch omtrent de betalingskwestie

Men overweegt evenwel levering van olie aan Britse tankschepen stop te zetten

TEHERAN, 17 Juni: Uit gewoonlijk betrouwbare bron te Teheran wordt vernomen, dat de Britse ambassadeur aldaar, Sir Francis Shepherd, zijn Amerikaanse collega, Brady, heeft medegedeeld, dat de tekenen wijzen op een „meer ontvankelijke houding" bij de Perzen. Uit „practische overwegingen" zou het nationalisme enigszins verflauwen. AFP meldt, dat voor de Amerikaanse ambassade is meegedeeld, dat de premier Mossadeq, Brady heeft meegedeeld, dat hij bereid was de uiterste termijn voor de beantwoording door de Anglo-Iranian van Zondag op Dinsdag te stellen.

Inmiddels verklaart men in gewoonlijk betrouwbare Perzische kringen, dat Perzie overweegt alle leveringen van olie aan Britse tankschepen stop te zetten indien de Anglo-Iranian niet „bevredigend" op de Perzische financiele eisen antwoordt.

Zondag voerde de delegatie van de Brits-Iraanse oliemaatschappij haar tweede zuiver informele bespreking met de Perzische delegatie. De volgende vergadering vindt Dinsdag plaats. Na de bespreking toonden de Perzen zich optimistisch over de betalingskwestie. Men verklaarde van Perzische zijde te vertrouwen, dat de Britten „een bevredigende formule zouden vinden teneinde het geld Dinsdag ter beschikking te kunnen stellen". Westerse waarnemers achten het niet aannemelijk, dat de Brits-Iraanse maatschappij zal instemmen met de Perzische eis tot betaling van 75% van de opbrengst sinds 20 Maart, de datum van de aanvaarding van de wet op de nationalisatie. De Perzische delegatie begaf zich onmiddellijk naar het ziekbed van premier Mossadeq om rapport uit te brengen.

Inmiddels verklaart men in gewoonlijk betrouwbare kringen, dat de Britse personeelsleden die zullen fungeren als buschauffeurs ingeval tot genoemde evacuatie wordt overgegaan, opdracht hebben ontvangen zich gereed te houden. De evacuatie van vrouwen en kinderen per vliegtuig gaat normaal voort. (R/ANP)

HARDNEKKIGE TEGENSTAND DER CHINEZEN

KOREA, 18 Juni: — Veertien Amerikaanse vliegende forten, beschermd door straaljagers, hebben Zondag Pjongjang aangevallen. Zij wierpen 700 bommen af, waarvan 50 tijdbommen, en beschoten de stad met machinegeweren. De stad was gehuld in wolken zwarte rook, De gehele dag werden explosies van de tijdbommen gehoord, aldus radio-Moskou. Zestig personen zyn omgekomen, tientallen werden gewond en meer dan 120 woonhuizen werden vernietigd.

Maandag rukten de Verbondenen over het gehele front onder geleidelijk toenemende tegenstand van de communisten op. Er werden vorderingen gemaakt van twee tot drie kilometer, waarbij zware en hardnekkige tegenstand werd ondervonden, aldus een communiqué van het achtste leger. In de Westelijke frontsector ondernamen de Verbondenen krachtige patrouille-acties over de Imdjin. In de centrale frontsector werden aanvallen uitgevoerd op zakken van de communisten. (R/ANP)

A.N.W.B.-CONSUL MET VERLOF

De vertegenwoordiger van de ANWB op Aruba, de heer Jos van der Schoot, zal gedurende de periode van 28 Juni tot 1 September met verlof in Nederland vertoeven, maar blijkens een in dit blad voorkomende advertentie, wordt de behandeling van alle Bondsaangelegenheden normaal voortgezet.

Reeds velen hebben geprofiteerd van de service van de ANWB en daarom komt het ons billijk voor, dat de heer Van der Schoot alle leden aanspoort de contributie te voldoen. Dat het kantoor op Aruba noodzakelijk was, blijkt wel uit het grote aantal aangevraagde carnets, terwijl voorts kan worden vermeld, dat tal van touristische inlichtingen worden verstrekt.

MET PENSIOEN

Wij vernemen, dat de heer H.J. Veltkamp, die werkzaam is geweest bij de afdeling Speciale Diensten van de politie alhier, de dienst dezer dagen met pensioen heeft verlaten. De heer Veltkamp val voortshands op ons eiland blijven wonen.

Bustamente zegt: „Ik ben de baas!"

Britten houden terdege rekening met hem

„Ik ben het bestuur. Niemand kan mijn plaats innemen. Ik ben de baas!" — aldus spreekt William Alexander Bustamante (die eigenlijk Alexander Clarke heet) en men kan die woorden overal op het eiland Jamaica opvangen. Men kan het onveranderlijk refrein ook horen op het stadhuis in Kingston (Busta is burgemeester), in het Parlement (waar hij de meerderheidspartij leidt) of op de kantoren van de grootste arbeidersvereniging van het eiland, waarvan Busta aan het hoofd staat. Of men hoort de uitspraak van Busta ergens op een grote weg, waar hij met zijn secretaresse in een geweldige Cadillac rondtoert om overal en aan iedereen te verkondigen: „Ik ben de baas, niemand is in staat mijn plaats in te nemen!" Overal hoort men de donderende stem van Busta, behalve in zijn woning, in een arme wijk van Kingston, waar hij nooit propaganda voor zijn ideeën maakt. Voor het overige weet geheel Jamaica wat Bustamante wil zeggen als hij z'n mond opent; op het gehele eiland weet men, dat hij doorgaat voor de baas, de onvergangbare.... Bustamante spreekt al vijftien jaar.

Over de vraag welke van de twee heersers in het Caraibisch gebied de meeste macht hebben — bustamante of Trujillo van de Dominicaanse Republiek — hebben heel wat Amerikaanse journalisten heel wat woorden geschreven. Langzamerhand is men tot het inzicht gekomen dat het de Caraiben zal vergaan zoals het Busta vergaat.

Zo bekijken de Engelsen het op het ogenblik ook al. Zij zijn ervan overtuigd, dat Busta hun plannen voor een Westindische Federatie kan maken of breken. Busta heeft zich over die Federatie nog niet uitgelaten, maar hij heeft er niet hevig tegen gereageerd, hoewel er dadelijk aan dient te worden toegevoegd, dat hij er zich ook nog niet erg enthousiast over heeft betoond. En dan worden de Britten voorzichtig; denken wellicht terug aan April 1949, toen zij het voornemen hadden de Jamaicaanse suikerindustrie te nationaliseren, waarop Busta toen had gezegd: „Wij hebben hier genoeg van dat nationaliseren. Wij willen het niet. Engeland moet zijn neus niet in Westindische kwesties steken....!"

Dit geval is ook in de V.S. bekend geworden en daar gelooft men, dat Busta eens dezelfde opstandige houding tegen de Amerikanen kan aannemen. Men kan niet verwachten, dat hij spoedig van het toneel zal verdwijnen, want bij de verkiezingen in 1949 werd hij herkozen en zal dus in ieder geval tot 1954 aanblijven. Tot dat jaar zal men zeker rekening met hem moeten houden.

Laten wij iets meer van het leven van deze merkwaardige Bustamante vertellen. Hij werd ruim zestig jaar geleden op Jamaica geboren; hij groeide op een prachtige plantage tot een flinke knaap op en was veertien toen hij naar Spanje werd gestuurd om daar zijn opvoeding te voltooien. Hij kwam terecht in het huis van een Spaanse marinier, die hem adopteerde en hem niet alleen een deel van zijn huis, maar ook zijn naam beschikbaar stelde: Bustamante. Het spreekt welhaast vanzelf, dat de jongeman in het Spaanse leger terecht kwam en in betrekkelijk korte tijd had hij het tot kapitein weten te brengen.

Later ging hij naar de V.S., werkte als kellner in New York en als verpleger in Chicago. In 1930 ging hij in de handel, deed uitstekende zaken, verkocht veel verreschrijvers en waterkoelers en toen Busta een millioen had verdiend, hield hij er weer mee op. Hij was dik in de vijftig, maar scheen zich plotseling te herinneren dat hij in Jamaica thuishoorde. En dan zien we Bustamante in de politiek.

Hij constateert, dat zijn vaderland arm is, dat het de bevolking niet goed gaat en dat het tijd wordt, dat er schoon schip wordt gemaakt op de regeringskantoren. Hij heeft het socialisme nodig, denkt hij, en hij begint toespraken te houden. Waarin vele beloften zijn verweven: „Ik zal ervoor zorgen, dat een ieder van jullie een mooi huis krijgt, goede bedden en muskietengaas. Vraag me niet hoe — maar het zal gebeuren!" De mensen waren geestdriftig en Busta werd populair. Waardoor hij doorging met zijn beloften: „Het komt goed — maag vroeg niet hoe." Totdat enige mensen hun schroom lieten vallen en toch.. gingen vragen: „Hoe?" Deze vraag was belangrijker dan Busta op dat ogenblik kon overzien; hij antwoordde met een gemeenplaats, maar kon niet bevroeden, dat achter zijn rug een nieuwe partij tegen hem werd opgericht: de volkspartij van Robert Manley.

Dit feit was voor Bustamante aanleiding om een nog hardere kop te tonen. Hij zette zijn wil door, organiseerde stakingen en kreeg steeds weer gedaan wat hij zich had voorgesteld. Hij zwaaide de scepter waar hij wilde en kreeg de tegenstanders op de knieën. Hij zou graag nog meer willen, die Bustamante: heerser worden van het Caraïbisch gebied .....

Maar goed, dat hij zo jong niet meer is!

STUDIE VAN GRONDVERBETERING

's GRAVENHAGE, 16 Juni: Op 30 Juni zullen vier Nederlandse deskundigen naar de Verenigde Staten vertrekken voor een studiereis van twee maanden onder auspiciën van het Nederlandse departement van landbouw, visserij en voedselvoorziening in het kader van het technische hulpverleningsprogramma van de E.C.A. Het zijn prof. ir W. F. Eysvogel, prof. ir F. Hellinga, dr F. G. Pijls en dr W. C. Visser. Het doel van de reis is de bestudering van onderwerpen, die volgens Amerikaanse begrippen worden samengevat onder „grondverbetering". (ANP)

EEN VIERLING TE HALFWEG

HALFWEG — De 35-jarige mevrouw M. Jongbloed-Van Laar in Zwanenburg bij Halfweg heeft in de Maria Stichting te Haarlem het leven geschonken aan een vierling, bestaande uit twee jongens en twee meisjes. Het gezin bestond reeds uit vader, moeder en vier kinderen. Later zijn twee jongens en een meisje van de vierling overleden. De moeder en het overgebleven meisje maken het redelijk wel. (ANP)

CONSTITUIDO COMITE PRO DAMNIFICADOS DE EL SALVADOR EN ARUBA

El público probablemente se ha enterado del terrible sismo que sembró la muerte y la desolación en vastas y ricas regiones de El Salvador, el noble y laborioso país centroamericano al cual todos nos sentimos vinculados por los lazos indestructibles de la solidaridad americana.

De casi todos los países del Continente americano, se han enviado auxilios a El Salvador. Tal ayuda ha contribuído a hacer menos dura la suerte de millares de habitantes del dequeño y gran país centroamericano. En esto se ha procedido con un criterio de solidaridad que honra a la comunidad de pueblos americanos.

En Aruba, donde los sentimientos de humana solidaridad también han tenido generosas proyecciones, acaba de constituirse una comisión destinada a recabar fondos para ayudar a los hermanos de El Salvador, víctimas de la fatalidad de las circunstancias. La nómina de dicha comisión es la siguiente:

Presidenta: Sra. Pamela de Byrd, esposa del Cónsul de los Estados Unidos de América.

Vice-Pdnte.: Sr. Jorge G. de Castro, Pdnte. de la Sociedad Bolivariana de Aruba.

Secretario: Sr. Enrique Arrieta Lara, Cónsul de Colombia.

Tesorero: Sr. L.A.C. Laclé, Cónsul del Perú.

Vocales: Sr. Porfirio Pérez Ravelo, Cónsul de la Rep. Dominicana;
Sr. Manuel Viana, Pdnte. del Club Rotario;
Sra. Angela de Pietersz, Presidenta del Club "Unitas";
Sra. Sofía de Sasso, esposa del Cónsul Gral. de Costa Rica;
Sr. Constantino Villalaz, Cónsul de Panamá;
Sr. Victor M. Avendaño, Cónsul de Venezuela.

La Presidenta, inteligente, dinámica y humanitaria, ha comenzado a actuar con la estrecha colaboración de los demás miembros de la Directiva de esta comisión. En las diligencias preliminares, se ha contado con la cooperación de los más destacados elementos sociales y comerciales de la localidad, y se espera que la comisión obtenga el más completo éxito en el logro de sus humanitarios fines.

NEDERLAND IN KORT BESTEK

Door tussenkomst van de Handelscommissaris voor Nederland ontvingen wij dezer dagen het boekje „Nederland in kort bestek", een uitgave van de Economische Voorlichtingsdienst in Den Haag. Het bestek moge kort zijn, het is kernachtig en dat is heel belangrijk voor een werkje van propagandistische strekking. Want het propageren van alles wat Nederland is, kan en wil is kennelijk de bedoeling van de frisse, fraai geïllustreerde uitgave. En daarom begrijpen wij niet, dat het boekje niet in het Engels en/of het Spaans werd gedrukt. Toch wensen wij „Nederland in kort bestek" graag een ruime verspreiding toe.

OP HET MATJE

Roekeloze chauffeur veroorzaakte ernstige aanrijding

Arbeiders werden op gevaarlijke wijze vervoerd

Op 8 November van het vorig jaar vond op het kruispunt Nassaustraat/Adriaan Laclé-boulevard een ernstige aanrijding plaats tussen een truck van de Landswatervoorziening en een autobus. Op de truck waren 24 arbeiders van de L.W.V. gezeten en een ervan werd door het kantelen van het voertuig dermate verwond, dat zijn linkerbeen vlak beneden de knie moest worden afgezet; de behandelde geneesheer vreest eveneens voor het rechterbeen, dat op dezelfde hoogte werd verbrijzeld. Het slachtoffer, Lamberto de Cuba, verblijft nog in het hospitaal.

Vrijdagmorgen stonden de chauffeurs van beide voertuigen terecht voor de Rechter in Eerste Aanleg, mr J. Schaafsma. De truckchauffeur, de 21-jarige F. M. werd hoogst roekeloos en onoordeelkundig ryden ten laste gelegd. Hij zou niet alleen zijn ogen niet genoeg de kost hebben gegeven, maar bovendien onverantwoordelijk hebben gereden. Daardoor was een botsing met de bus onvermijdelijk geworden.

„Hebt u wel goed uitgekeken?" vroeg de rechter.

„Ja mijnheer, ik zag in de verte een auto aankomen, uit de richting Santa Cruz".

„Was u op het ogenblik van de aanrijding in het bezit van een rijbewijs?"

„Ja mijnheer".

„Maar u had toen nog niet de leeftijd om motorvrachttuigen te besturen!"

„Ik had een bijzondere dienstvergunning, mijnheer" en verdachte legt een door of vanwege het Gouvernement afgegeven verklaring over, waaruit een enander moet blijken.

Losse planken....

Uit het verdere verloop van het verhoor blijkt, dat op de L.V.W.-truck drie planken los waren aangebracht, waarop de arbeiders gezeten waren. Op grond van het daaromtrent gestelde in de Algemene Politiekeur moeten alle voor personenvervoer bestemde motorvoertuigen worden gekeurd, maar de onderhavige truck zal zeker niet aan keuring onderworpen zijn geweest. Een der getuigen verklaarde na het bovenomschreven ongeval nog enige malen op een L.W.V.-truck te zijn vervoerd, maar toen waren de planken vast.

Over de snelheden van de beide voertuigen worden de meest uiteenlopende schattingen opgegeven; ook blijkt men het voor de groene tafel niet eens te zijn over de vraag of de bus op het moment van de aanrijding in beweging was dan wel stilstond.

De Officier van Justitie, mr W. R. Boom, achtte het ongeval zeer ernstig en diep tragisch en hij weet het voor een belangrijk aan de wijze waarop de arbeiders werden vervoerd. „Het transport was volkomen onvoldoende; als een der planken gaat schuiven, zijn ongelukken niet meer te voorkomen". Volgens spreker troffen beide bestuurders schuld. M. had niet voldoende naar rechts uitgeweken en bovendien te snel gereden;; het moge dan wel zijn toegestaan om dertig kilometer per uur te rijden, maar op bepaalde punten is het nodig om toch behoorlijk af te remmen. De buschauffeur had niet tijdig genoeg voorrang verleend. Mr Boom eiste tegen F. M. een geldboete van honderd gulden, subsidair veertig dagen gevangenisstraf. Uitspraak over veertien dagen.

De zaak tegen de buschauffeur Kr. werd op verzoek van diens verdediger, mr A Papier, voor veertien dagen uitgesteld.

Zijn tante bestolen

Vrijdagmorgen stond ook terecht de jeugdige D. M., die ervan was verdacht op 23 April jl. in het huis van zijn tante een blikken trommel met een geldsbedrag van fl. 183.— te hebben gestolen. Verdachte gaf dadelijk toe, maar vertelde ook, dat tante een aantal kledingstukken van hem had en niet wilde teruggeven; voorts, dat hij een deel van het geld had teruggegeven. Tante, als getuige gehoord, bleek hard in haar oordeel; dat van die kleren voor hem te willen bewaren".

M. was in 1949 wegens diefstal veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van zes maanden, zodat de zaak er duister voor hem uitzag.

De Officier van Justitie vond het gedrag van „neeflief" zeer laakbaar; hij achtte het bewijs geleverd en vroeg vier maanden met aftrek van de tijd in voorarrest doorgebracht. Uitspraak over veertien dagen.

Beroemde Amerikaanse zanger komt naar Aruba

Ook de jonge pianist Weissenberg wordt verwacht

Naar wij vernemen hebben de Kunstkringen van Curacao en Aruba beslag kunnen leggen op een der beste baritons van onze tijd, de beroemde Amerikaanse zanger TODD DUNCAN, die respectievelijk op Dinsdag 26 Juni te Oranjestad en op Woesdag 27 juni te Willemstad een concert zal geven. Todd Duncan is een der meest gevierde gekleurde zangers; zijn optreden heeft niet alleen in de Verenigde Staten, doch ook in Europa, Australië en Nieuw Zeeland sensatie verwekt.

Todd Duncan werd geboren in Danville, en groeide op in Indianapolis. Nadat hij verschillende scholen had doorlopen werd hij student in de Muziek aan de Universiteit van Washington D.C. Kort geleden ontving hij een Doctorstitel honoris causa van de Universiteit te Valparaiso, Indiana.

Zijn eerste optreden in de nationale Amerikaanse volksopera van Gerhswin's „Porgy and Bess" zette hem in het centrum van de publieke belangstelling. Na enkele kunstreizen, o.a. naar Zuid-Amerika in 1945, werd hij geëngageerd door de New York Opera Company, waarmede hij optrad o.a. in „Pacliacci" en voorts de toreadorsrol in de opera „Carmen".

Uitgebreide en succesvolle kunstreizen volgden naar Engeland, Schotland, België, Italië en Scandinavië. Hij reisde door naar Australië, waar een telefonische oproep hem bereikte om zo spoedig mogelijk terug te keren naar New York, teneinde de titelrol te spelen in „Lost in the Stras", een bewerking voor toneel van de best-seller „Cry the Beloved Country". De Newyorkse critici roemde zijn stem en zijn spel unaniem.

Na vele opvoeringen besloot hij dit jaar zich weer op het concertpodium te begeven en zo zullen Aruba en Curacao een beurt krijgen op zijn eerste tournée na enkele jaren.

Op zijn reizen door Europa heeft hij ook in Nederland groot succes gehad. Dat Todd Duncan als artist hoog aangeslagen wordt, bewijst zijn optreden als solist in Beethoven's negende symphonie met het New York Philharmonisch Orkest. Hij is een der eerste zangers van de Columbia Artists Corporation.

Het concert te Oranjestad zal plaats hebben in de Sociedad Bolivariana. Nadere bizonderheden omtrent kaartverkoop enz. worden per advertentie bekend gemaakt.

Voorts worden door de beide Kunstkringen onderhandelingen gevoerd met een jonge, doch uitmuntende pianist, Sigi Weissenberg, die indertijd reeds in Willemstad optrad en met een der beste hedendaagse strijkkwartetten, het Budapester Strijkkwartet. De liefhebbers van goede muziek wachten een paar prachtige avonden.

Onze muziekschool wacht met spanning op helpende hand van de overheid

Geanimeerde openbare les van de afdeling Oranjestad

„Het ideaal van de muzikale opvoeding moet zijn iedere jonge mens zoveel muzikale ontwikkeling mede te geven, dat hij later, op welke wijze dan ook, actief of passief, aan het muziekleven deel kan hebben. De lagere school dient dan het vak zingen zó te interpreteren, dat de leerlingen, al zingend, een elementair muziekbegrip wordt bijgebracht" - is de mening van Willem Gehrels als hij schrijft over de beginselen van zijn Algemeen Vormend Muziekonderwijs. Wij citeren Gehrels, omdat zijn voortreffelijke methode ook op de Nederlandse Antillen ingang heeft gevonden. Wat ons weer is gebleken Vrijdagavond in een propvolle zaal van de Sociedad Bolivariana, waar de onderwijzers J. Droog en W. van Hoop een openbare les gaven voor ouders der leerlingen van de muziekschool en andere belangstellenden.

Voor de heren met de les begonnen, ontvouwden zij de plannen van de Gouvernementsmuziekschool. „Onze plannen zijn aan de ene kant erg vaag, maar anderzijds staan zij duidelijk voor onze geest", aldus betoogde de heer Droog.

„Naast het zangonderwijs zal instrumentaal onderricht moeten worden gegeven. Eind deze maand zullen op Aruba aankomen de heer Born en mevr. Born-Been, mensen met diploma's van conservatoria, die op initiatief van het Cultureel Centrum Aruba en met financiële steun van de Sticusa hier aan het werk kunnen gaan. Zij ontvangen een garantie-salaris, dat echter met het verstrijken van de tijd kleiner wordt, waardoor het echtpaar door het geven van steeds meer lessen in het levensonderhoud moet voorzien. Wat ligt meer voor de hand, dan dat de echtelieden worden ingeschakeld bij de organisatie van de Gouvernementsmuziekschool?"

Gemeenschap betale voor on- en minvermogenden.

Op het ogenblik ontvangen de leerlingen van de muziekschool twee maal drie kwartier les per week en zij betalen een rijksdaalder per maand. Het is echter gebleken, dat meer dan de helft van de ouders (on- en minvermogenden) die bijdrage niet kunnen opbrengen; de kinderen krijgen evenwel evengoed hun lessen. Het instrumentaal onderwijs zal ook niet door iedereen kunnen worden bekostigd en derhalve is de enige kans voor een volkomen welslagen, dat het Gouvernement bereid wordt gevonden om te suppleren. Het beste zou zijn, dat de overheid het garantiesalaris zou overnemen en dat daardoor het echtpaar Born wordt verplicht muzieklessen te geven aan leerlingen van de muziekschool.

„Muziek is gemeenschapsbezit", aldus vervolgde de heer Droog. „In de praktijk is het zo, dat alleen ouders, die het behoorlijk hebben, hun kinderen lessen kunnen laten geven. Indien echter het muziekonderwijs een onderdeel wordt van de regeringszorg, dan is aan die toestand een eind gekomen. Eerder overleg op dit gebied is op niets uitgelopen en nu houden we het oog gericht op onze Eilandsraad. Indien we slagen, zijn we de andere Antillen ver voor; er is werkelijk iets te bereiken waarop we trots kunnen zijn."

Spreker deed een beroep op de ouders om de plannen moreel te steunen, om straks een verzoekschrift aan de Gouverneur mede te ondertekenen (indien het nodig mocht blijken) en verder om de kinderen steeds op tijd en geregeld naar de muziekschool te sturen. „Wij hebben orde en regel nodig, evenzeer als op de dagschool".

Nadat nog de heer Van Hoop een toelichting had gegeven voor de Engels-sprekenden en de heer Droog een - overigens zeer geslaagde - poging had ondernomen om in de landstaal een en ander over de muziekschool te vertellen, nam de les een aanvang.

Eenvoudiger kan het niet

„Om de hele zaal in de juiste muziekschool-stemming te brengen" liet de heer Droog eerst alle aanwezigen een canon zingen; eerst ging het met enige schroom, maar weldra zongen jong en oud uit volle borst mee. In vlot tempo gaven de beide onderwijzers les en we geloven wel, dat de ouders over het gedurende zes maanden geleerde alleszins tevreden kunnen zijn. De methode-Gehrels is zo simpel, dat elk kind moet meezingen, of het wil of niet. Met veel enthousiasme deden de ongeveer 150 jongens en meisjes aan de oefeningen mee; wij hebben ze benijd omdat onze onderwijzers vroeger niet wisten van Gehrels....!

Na de pauze kwamen er jeugdige instrumentalisten voor het voetlicht: Carlos Prins speelde piano(o.a. menuet van Beethoven!), broer en zus Edwards speelden viool en piano, Yvette Shellock ontpopte zich eveneens als vleugeldienares, hoewel zij nog geen noot kan lezen. Veel succes oogstte zij met de mambo. Acht meisjes dansten „de tovercirkel", met blokfluitbegeleiding van de heer Droog en tot besluit traden Eric en René Santiago op (trompet en accordeon). Uit de prestaties van de kinderen bleek ons wat er leeft onder het jonge volkje en met des te meer klem willen wij ons uitspreken voor de totstandkoming van een algemene muziekschool, waar aan alle schoolkinderen muziekonderwijs kan worden gegeven.

Tot slot van de geslaagde avond was er een vertoning van het operafilmpje „William Tell". Vermelden wij nog, dat de zaal welwillend beschikbaar was gesteld door het bestuur van Sociedad Bolivariana; de fa. Neme had de RCA-projector afgestaan.

VEILIG VERKEER

Wij vernemen, dat de statuten van de Arubaanse vereniging voor Veilig Verkeer zijn goedgekeurd en dat het daarop betrekking hebbend Landsbesluit dezer dagen is verschenen.

Men verzoekt ons mede te delen, dat tijdens de afwezigheid van de secretaris, de heer Jos A. van der Schoot, het secretariaat wordt waargenomen door de heer J. Boom.

DERTIG JAREN TIVOLICLUB

Hedenavond vindt de algemene ledenvergadering van Tivoliclub plaats. Naar wij vernemen zullen op deze vergadering o.a. de plannen voor de viering van het dertigjarig bestaan worden besproken. In verband met tal van omstandigheden zal eerst eind December het jubileumfeest worden gevierd.

EINDELIJK ONDERDAK VOOR DE EILANDSRAAD

Het zal velen onder onze lezers zijn opgevallen, dat de laatste tijd in het pand van de fa. J. E. P. Cabenda aan de J. G. Emanstraat een grote activiteit heerst; niet zelden wordt er tot zeer laat in de avond gewerkt. Het gebouw wordt namelijk gereed gemaakt om ons bevolkingsbureau en de afdeling financiën te herbergen (benedenverdieping) en om onderdak te verlenen aan de Eilandsraad (boven). Op korte termijn moet het gebouw, dat voor *f* 850,— per maand wordt gehuurd, gereed zijn want de Eilandsraad zal, zoals bekend, op 2 Juli voor het eerst bijeenkomen.

Wij vernemen nader, dat de tegenwoordige kantoren van bevolking en financiën het domein zullen worden voor de gedeputeerden.

MET PENSIOEN

Wij vernemen, dat de heer H. J. Veltkamp, die werkzaam is geweest bij de afdeling Speciale Diensten van de politie alhier, de dienst dezer dagen met pensioen heeft verlaten. De heer Veltkamp zal voorshands op ons eiland blijven wonen.

KINDEREN BEZOEKEN VIANA BOTTLING

Ongeveer vijftig kinderen van de Lago Colony bezochten op uitnodiging van de Viana Bottling Co te San Nicolas de fabriek, waar zij een inzicht kregen in de bereidding van de door de Viana vervaardigde dranken. Het spreekt vanzelf, dat de jongens en meisjes hun ogen goed de kost gaven en de geleiders kregen vele vragen te beantwoorden. De kinderen werden onthaald op de Viana-producten die ze met eigen ogen hadden zien vervaardigen. In de loop van deze week brengt een tweede groep kinderen een bezoek aan de fabriek.

FALCON TAFELTENNIS-TOURNOOI

In het door de club Falcon georganiseerde tafeltennistournooi, waarraan veertien teams deelnemen, vonden reeds enige ontmoetingen plaats, waarvan de uitslagen luiden: Politie—Trinidad-A 5-0; Aruba jrs—Trinidad 3-2; Sparta—Falcon-B 3-1; Falcon—Politie-B 3-2 en Politie-A—Aruba jrs 3-2.

De wedstrijden worden in verschillende clubs gespeeld en hebben een zeer vlot verloop.

TWEE GESCHIEDENISSEN

Wij ontvingen dezer dagen twee op de Nederlandse Antillen betrekking hebbende uitgaven. Daar was dan eerst een nieuw boekske van Pater Brada O.P.: „Kerkgeschiedenis Nederlandse Antillen, 1499 — 1700", een zeer belangwekkende studie over het kerkelijk verleden van onze eilanden beneden en boven de wind. Ongetwijfeld zal voor het gedegen werk van Pater Brada wel belangstelling bestaan.

Voorts kregen wij een lijvig, door Martinus Nijhoff in Den Haag uitgegeven, werk van dr ds A. J. C. Krafft: „Historie en oude families van de Nederlandse Antillen". De schrijver droeg dit in blauw linnen gebonden boek op aan H. M. Koningin Juliana. Wij hebben nog geen gelgenheid gehad het zware boek, het telt ongeveer vijf honderd bladzijden, door te nemen en daarom volge een uitvoerige bespreking.

Beperken we ons ditmaal tot het advies aan belanghebbenden om spoedig in te tekenen, want de oplage is klein en de belangstelling groot. Uw boekhandelaar heeft het bijzondere boek ter inzage.

„ARUBA IS GOUD WAARD"

Niet vaak genoeg kan worden, gehamerd op het feit, dat Aruba een prachtkans aan zich voorbij laat gaan als het eiland niet de touristische mogelijkheden ten volle uitbuit. Over het algemeen is men er hier huiverig voor om bijvoorbeeld een goed hotel te bouwen omdat men meent, dat de touristen toch naar elders zullen gaan.

„Dat is een gedachtengang welke niet meer in deze wereld past. De heren van het Gouvernement redeneren zoals hun ouders hebben gepraat, ze blijven ouderwets en daarom worden prachtige ideeën niet zelden volkomen genegeerd. Dat is niet alleen zo op deze eilanden, maar ook bij ons in Amerika en vrijwel overal", aldus vertelde ons de heer David F. Katz van de „Greenwald's Travel Service" uit Kingston, New York, die we dezer dagen op Dakota spraken.

Mr Katz was als gast van de K.L.M. naar hier komen vliegen en hij heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt om eens te zien wat Aruba en Curacao aan touristen te bieden hebben. Toen de heer E. Bartels van de Arubaanse Touristencommissie, die de gast de meest belangwekkende gedeelten van het eiland heeft laten zien, zo vriendelijk was ons in contact met mr Katz te brengen, hebben wij hem uiteraard dadelijk gevraagd naar zijn mening over de touristische mogelijkheden van ons eiland. We hadden al zo ongeveer verwacht wat hij zou zeggen: „Palm Beach ten volle uitbuiten, er zo spoedig mogelijk een goed hotel neerzetten en in ieder geval degelijke bungalows.

Dan moet worden gestreefd naar betere vervoersfaciliteiten, welke naar mijn mening het best kunnen worden verkregen door nauwe samenwerking tussen PA.A. en K.L.M. en andere maatschappijen onderling. Aruba is goud waard en het valt me werkelijk tegen, dat men het hier zelf niet inziet. Afstanden? Och, die bestaan niet meer.

Elk jaar neemt het aantal Amerikanen, die een reis naar een warme omgeving willen maken, toe en als Aruba niet oppast, zijn andere eilanden het een stuk voor".

Mr Katz zeide vervolgens, dat hij in New York op verschillende plaatsen de aantrekkelijke Aruba-folder had gezien en een grotere propaganda zou naar zijn mening dubbel en dwars worden vergoed. Maar eerst (en het draait telkens weer op hetzelfde uit): Aruba moet zorgen vor faciliteiten. Dat mag dan wel even wat geld kosten, maar het kapitaal zal een aantrekkelijke rente opleveren.

Wij hechten aan de mening van mr David Katz, een sympathieke 56-er, veel waarde. Hij heeft al heel wat van de wereld gezien en door zijn werkzaamheden heeft hij een schat van wijsheid op touristisch gebied opgedaan.

Uw redacteur vraagt zich slechts af hoevele Katz-en nog op Dakota moeten landen voordat Aruba er tenslotte van doordrongen is, dat het nu aanpakken is geblazen!

TRUMANS PAKKEN

De Engelse kleermakers hebben gezegd, dat president Truman de slechtst geklede man ter wereld is. Truman heeft nu op een persconferentie verklaard dat de Engelse kleermakers hun mond moeten houden en dat zij niets mee te maken hebben wat hij aan heeft.

Waarschuwing

De Ontvanger van Aruba waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens INKOMSTENBELASTING, dat ingevolge art. 72 van P.B. 1942, no. 247, vóór of op de 15de Juni 1951 voldaan hadden moeten zijn definitieve aanslagen in de INKOMSTENBELASTING 1946, '47, '48 en '49 en voorlopige aanslagen in de INKOMSTENBELASTING 1950 gedagtekend vóór 1 Februari 1951; voorts dat deze aanslagen thans invorderbaar zijn geworden, en verzoekt hun, ieder voor zoveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Aruba, 15 Juni 1951.

De Ontvanger van Aruba.

A.C. 596

Seccion na Papiamento

Aruba den revista Time.

E revista masha conoci Time siman aki ta publica un articulo riba Aruba, y ta lamentable cu e articulo ei ta di un suceso y topico lamentable, esta nos campo alegre. Nos lo a gusta mas si a bini un articulo riba nos refineria of otro buniteza di nos isla, pero enfin, ta com ta asina.

Time ta mustra un portret di e marcha di e 3 mil damas en protesta contra prostitucion na Aruba, organiza y den man di secuaznan politica. E articulo ta masha bon scirbi y remarcablemente corecto den tur su detalje. Un cos cu nan a falja di menciona ta cu e proyecto aki ta un fuente di ingreso pa un partido politico oscuro, cu ta usa chulismo como un medio di existencia. Nos ta spera pronto di mira un otro articulo den Time, pero e biaha aki riba un topico mas adecuado.

Sesion di Staten

Den sesion di Staten siman pasa Sr. van der Hoeven di partido independiente a propone un mocion pa Gobierno elimina mas pronto posible prostitucion publica den Aruba. Como e mocion a worde acepta, e ministro di husticia Sr. Lampe, a duna declaracion di gobierno bisando: cu gobierno dispuesto e ta na cooperacion cu e comision di investigacion pa elimina prostitucion publica na Aruba. Consecuente na e declaracion di gobierno control di poliz riba e situacion deplorable aki lo worde poni mas fuerte y riguroso.

Publico ta weitando desaroljo di e situacion cu wowo habri. Tambe Sr. Eman a propone un fiamentu di placa pa caba e di cuater muralja di nos haf. Aparentemente Staten ta spera di weita pronto hopi vapor den baf, no obstante cu hendenan di liña di vapor ta opina otro manera. E fianza lo worde paga na Arubianonan, y e interes infinito tambe; puesto esei kier meen cu nos, Juan Bimba, lo mester scupi mas belasting. Un gran ventaha di e di cuater muralja ta cu e prijs di e terend rond di haf lo subi masha na valor, y aunke ningun harcu hini toch e ta keda masha ventahoso pa su doño. Pesei e proposicion aki ta inspira nos di bisa, biba e doñonan.

Gezaghebber Dr Jas a yega Aruba.

Siman pasa nos gobernador interino Dr. Jas a yega nos isla pa e asumi gobierno. Di e respetable jurista aki nos a skirbi varios biaha, notando su capabilidadnan cu ta sigura nos pueblo di antemano un gobierno eficaz y bustu. Den su man lo cai e trabao duru y dificil di pone marchando nos leynan nobo en cuanto cu eilandregeling etc. Un trabao den bon man, tantu como un perito judicial y como un gran homber sahio y bon. Ta resta nos solamente di duna bonbini na Dr Jas y su distinguida familia, y deseé bon suerte y bendicion den su trabao na beneficio di nos isla y nos pueblo, cu den e dianan aki tin wowo di mundu riba djé cu su autonomia recientemente adkiri. Ohala esaki lo resulta un bendicion usa bon y sabiamente.

Limpiamentu di Haf.

Recientemente e carcas di „Evelyn" a worde hala tira den laman paden. Awor un mal aspecto a worde kita for di bista. Pero ainda tin un carcas di palo di un barcu cu a sink canti awa, y sin muchu trabao kizas DOW por a bulé cu dynamiet. Nos haf cu a costa tantu placa no mester worde sushá cu obhetonan sin utilidad.

REVOLUTION IN ARUBA ....

Onderstaand fragment uit een brief van een Amerikaanse radio-amateur aan een vriend op Aruba plaatsen wij zonder commentaar. De inhoud spreekt wel voor zichzelf.

„Actually, in PK (Indonesië - red.) there is still a revolution going on, I think the natives want to get rid of the Dutch completely. In Iran, of course conditions are very unsettled as far as the gouvernment is concerned. I haven't heard about any revolution in Aruba, so can't understand the Phohibition there.

Hope you guys are not planning a revolution, as you wouldn't have a change, the Dutch have the equipment and besides, the USA-gouvernment would probably help them. Only they would have a hard time getting any of the USA-equipment to shoot at anyone in PJ-land (Ned. Antillen - red) ...."

VORIG JAAR ELF ORKANEN IN HET ATLANTISCHE GEBIED

Gedurende het orkaanseizoen 1950 hebben zich in het Atlantisch gebied niet minder dan elf stormen met de volle kracht van een orkaan ontwikkeld. Dit was het grootste aantal, dat ooit binnen een jaar werd geregistreerd Een en ander werd medegedeeld door de heer Edward Marx van het Amerikaanse weerbureau in een vergadering van de subcommissie voor het oostelijk deel van het Caraibisch gebied, welke commissie op het ogenblik op Kent House op Trinidad bijeen is.

In 1933 werden 21 boven de Atlantische Oceaan beginnende stormen geregistreerd, doch slechts tien hiervan ontwikkelden zich tot volle orkanen.

Van de orkanen van vorig jaar hebben slechts twee het oostelijk Caraibisch bekken geteisterd; een derde kwam zo dichtbij, dat men zich daarover veel zorgen heeft gemaakt, hetgeen later gelukkig niet nodig is gebleken.

De zwaarste orkaan (reeds genoemd de Groot-Atlantische orkaan 1950) ontwikkelde een geschatte windkracht van 184 mijl per uur met golven van ruim 30 meter hoog. Op 30 Augustus werd hij gelocaliseerd en duurde tot 14 September. Op 1 September ging hij vlak langs Antigua, Barbuda en de andere eilanden van de Noord-oostelijke groep van de Britse Benedenwindse eilanden. De bewoners van Antigua, waar de sterkste windvlagen op meer dan 130 mijl per uur werden geschat en de orkaankracht zes uur lang duurde, meldden hem als de zwaarste orkaan in de geschiedenis van het eiland.

Niet lang daarvoor was het eiland bezocht door de andere orkaan die het Caraibisch gebied teisterde; op 21 Augustus werden windsnelheden van 90 tot 120 mijl per uur over het eiland geregistreerd. De daken van de suikerloodsen waaiden weg, bomen werden ontworteld en ongeveer 450 huisjes werden tegen de grond geslagen.

Ondanks de aangerichte schade is toch wel weer het grote belang van regelmatige weer-meldingen gebleken; indien een bepaald land tijdig wordt ingelicht over de mogelijkheid van de komst van een orkaan, kan men voorzorgsmaatregelen nemen, waardoor mensen levens kunnen worden bespaard en de materiële schade vaak kan worden beperkt.

KWAM TERUG

Een maand geleden drong een dief binnen bij een juwelier in New-York en stak voor 10.000 dollar aan juwelen in zijn zak. In zijn haast liet hij voor 150.000 dollar aan edelstenen liggen. Een paar dagen geleden is hij teruggekomen om de rest op te halen. De winkel van de juwelier is nu leeg.

ANTWOORD VAN DE GOUVERNEUR

In antwoord op het telegram van de heer H. A. Hessling, toen nog wnd Gezaghebber, aan Z. E. Gouverneur Struycken, werd het volgend antwoord ontvangen: „Waarnemend Gezaghebber Aruba. Moge U en de bevolking hartelijk dank zeggen voor goede wensen. Struycken".

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

Dinsdag: 19.00 opening en nieuws; 19.15 brieven van luisteraars; 19.27 „Souvenirorkest; 19.50 Nederlands nieuws en reportage; 10.05 Westindische rubriek (met nieuws voor de West);; 20.35 „Kleine portretten"; 20.47 persoverzicht; 20.53 avondgebed; 20.56 nieuws en sluiting.

Woensdag: 19.00 opening en nieuws; 19.12 intermezzo; reportage Koninklijk bezoek aan Luxemburg; 19.23 Holland Festival 1951; 19.51; 19.50 Nederlands nieuws en sportoverzicht; 20.05 Westindische rubriek (met uitvoering van o.m. de wals „Aruba" van Rufo wever en „A Ti", bolero van Padu del Caribe; voorts Caraibisch commentaar en nieuws voor de West); 20.35 rondetafelgesprek; 20.50 „De Bietenbouwers" onder leiding van Boer Biet; 20.53 avondgebed; 20.56 nieuws en sluiting.

De handel op Aruba klaagt over slapte

Is deze van tijdelijke aard of . . . ?

Als U de heer Gerard de Veer, voorzitter van de Arubaanse Kamer van Koophandel de vraag-van-alle-dag stelt: „Wel, hoe gaat het met de zaken?", dan zal hij U als K.v.K.-man ten antwoord geven: „De room is eraf, de hoogconjunctuur voor de Nederlandse Antillen is ten einde". „Waaraan schrijft U dat toe, mijnheer De Veer?" „Er zijn verschillende oorzaken, waarvan ik als de voornaamste noem: 1. het einde van de smokkelhandel; 2. de winkels van de Lago hier en de C.P.I.M. op Curacao en 3. het feit, dat er geen pakketten meer behoeven te worden gezonden naar het voor een belangrijk deel van de oorlogswonden genezen West-Europa". Het is een publiek geheim, dat Aruba veel van de smokkelhandel heeft verdiend; er zijn geweldige zaken gedaan. Door intensieve controle is hieraan een einde gekomen. Wat uiteraard maar het beste is, want ook in zaken geldt de wet: eerlijkheid duurt het langst.

Maatschappij-winkels

Er is bij herhaling door de koopmansstand hevig geageerd tegen het instandhouden van de winkels van Lago en C.P.I.M., waar de werklieden tegen zeer lage prijzen hun inkopen kunnen doen, wat tot gevolg heeft, dat bedoelde categorie consumenten niet in de winkels „buiten" gaat kopen. „De lonen van onze mensen zijn ingesteld op het kopen in onze winkels," zeggen de oliemaatschappijen en wij nemen dat onmiddellijk aan. Maar wij geloven ook dadelijk, dat de stad er de invloed van ondervindt.

Als derde punt noemde de heer De Veer het feit, dat er geen textiel- en levensmiddelenpakketten meer naar West-Europa worden verzonden. In Nederland bv. is weer alles te krijgen; zeker, het is er duur, maar hier ook.

Curacao werkte niet mee.

„De toekomst ziet er donker uit, maar het kan uiteindelijk nog wel meevallen," aldus de heer De Veer. „Om U de waarheid te zeggen, wij beschikken hier niet over cijfermateriaal. Bij herhaling hebben wij het Gouvernement verzocht om statistieken omtrent in- en uitvoer aan ons te verstrekken, maar onze vragen bleven onbeantwoord. De medewerking van het Gouvernement laat over het algemeen zeer te wensen over. Tijdens het bestuur van Gouverneur Kasteel ben ik naar Curacao gegaan en heb met deze bewindsman gesproken over het feit, dat er regelmatig Hoofdambtenaren naar Aruba kwamen zonder dat dit van tevoren was aangekondigd. Met het gevolg, dat wij bedoelde heren niet te spreken kregen. De Gouverneur liet toen een circulaire uitgaan om aan die toestand een einde te maken, maar er trad geen verbetering. Later is weer een rondschrijven verspreid, maar ook toen bleef enig resultaat uit. Het is werkelijk geen wonder, dat Aruba naar zelfstandigheid heeft gestreefd; indien men op Curacao een jaar of tien geleden wat meer samenwerking had betracht, zou van een eilandenstrijd geen sprake zijn geweest. We krijgen nu een Eilandenraad en ik vertrouw, dat onze Kamer van Koophandel t.z.t. wel het gevraagde materiaal zal kunnen krijgen."

Pakhuizen zijn vol.

In verband met de oorlogsdreiging hebben de Arubaanse zakenlieden enorme voorraden ingeslagen. De vraag van het publiek echter is afgenomen en daarom zullen er heel wat grootse opruimingen te verwachten zijn. Deze uitverkopen echter zijn niet gezond; veel zakenmensen immers hebben dringend kapitaal nodig en trachten zoveel mogelijk binnen te halen. Niet zelden koopt de consument op afbetaling, maar de firma's moeten de aankopen contant voldoen. Tot welke consequenties een en ander zal leiden, is op het ogenblik nog niet te overzien.

Wij vroegen de heer De Veer nog naar zijn mening over importmogelijkheden voor Nederlandse producten. „Hier heb ik een Hollandse sigaar. Een luxe-rokerij hier, want op sigaren moet men maar liefst 50% invoerrechten betalen. Nederland heeft heel wat sigaren uit te voeren, maar dan moeten toch eerst de invoerrechten worden herzien. Ik hoorde van een zakenman op Aruba, die rijwielen wilde importeren, dat een Nederlandse fabriek hem schreef, dat geen rijwielen naar de Antillen konden worden uitgevoerd. Daar begrijp ik niets van. En wat de textiel betreft: Nederland maakt degelijke producten, maar deze zijn door de goede kwaliteit niet goedkoop. In Nederland doet men met een goed costuum tien of twaalf jaar lang, maar de mentaliteit van de bevolking hier leidt ertoe, dat men om de paar jaar een nieuw costuum wenst en daarom betaalt men er niet zo veel voor. En dan wilde ik U nog iets in het algemeen zeggen over de Nederlandse producten: ik begrijp niet waarom de exporteurs in Nederland niet meer reclame hier maken voor hun producten. Men moet veel meer adverteren en men moet verkopers op ons afsturen. Amerikaanse huizen, zelfs van zeer goed op deze eilanden ingevoerde producten, blijven van tijd tot tijd vertegenwoordigers sturen en dat bevordert de goodwill."

Bij deze opmerking willen wij graag twee punten aantekenen: 1. er zijn reeds enige grote zakenlieden uit Nederland naar de Antillen komen vliegen om te trachten hier een groter afzetgebied voor hun producten te verkrijgen (o.a. de heren Dobbelman, Verkade en Piet Vlek), maar we geven toe, dat het terrein nog onvoldoende werd afgegraasd. 2. Wat het adverteren van Nederlandse firma's in Antilliaanse bladen betreft, hebben wij uit goede bron vernomen, dat de Nederlandse Regering hiervoor heel weinig deviezen beschikbaar wil stellen. Dat is zeer te betreuren. Op welke wijze immers kan men anders de producten onder de aandacht van de Antilliaanse zakenlieden en consumenten brengen? Het is te hopen, dat op korte termijn meer in onze dagbladpers kan worden geadverteerd; dat zal de Nederlandse export zeer zeker ten goede komen.

BEKENDMAKING

Het hoofd van de Watervoorziening brengt de abonné's in herinnering, dat zij op grond van de met de L.W.V. dienst aangegane overeenkomst, ingevolge art. 10 der „Voorwaarden voor Aansluiting en Waterlevering" verplicht zijn de waterrekeningen binnen 20 dagen na uitreiking (datum poststempel) ten kantore van de Heer Ontvanger te voldoen.
Tengevolge hiervan zullen onbetaalde rekeningen over MEI 1951 en die der voorgaande maanden vóór 1 JULI 1951 betaald dienen te worden. Bij niet betaling zullen ook de rekeningen over MEI verhoogd worden met ƒ 1.— aanmaningskosten, voortvloeiende uit de afgesloten overeenkomst, plus eventuele invorderingskosten.

De Chef van Dienst,
v.h. Hoofd Watervoorziening,
F. A. VAN DRIMMELEN

,5000 dollar te besteden, 27% meer.

Het Department of Commerce heeft getaxeerd, dat de uitgaven van touristen in het buitenland na 1948 $1,400,000,000 per jaar hebben bedragen. Volgens andere schattingen kan het Car. gebied zeker zestig millioen dollar per jaar opvangen! Feiten en statistieken hebben aangetoond, dat afstanden geen rol spelen voor de Amerikaanse touristen. De heer Bartels heeft omtrent een en ander informaties ingewonnen bij 87 travel-agents en vrijwel unaniem luidde het antwoord: Maar Aruba klaar om touriste nte kunnen ontvangen, weest U volstrekt niet bang voor gebrek aan klanten!!!

Slotsom: Aruba moet de hotel-kwestie met meer ernst en voortvarendheid opvatten. Er kan een nieuwe bron van welvaart worden geschapen en wie weet hoe gauw dit nodig kan blijken. Maar men moet spoed betrachten — anders kunnen andere gebieden ons voor zijn. Waarvan we wel eens behoorlijk spijt zouden kunnen krijgen!

„Time" over Aruba's Campo Alegre

In Time's Latijns-Amerikaanse editie van 18 Juni wordt het volgende geschreven over de demonstratie van Arubaanse vrouwen tegen een Campo Alegre:

„Aruba is an arid, rust-colored Caribbean islet (pop. 53,000), a colonial outpost (....what do you mean Time? You write about Aruba and not about f.i. Puerto Rico.... red Arubaanse Courant) of the Netherlands, the site of a huge Standard Oil Co (N.J.) refinery. There, last week Virtue, scheered on by 3,000 righteous housewives, grappled with Vice symbolizes by 134 resentful prostitutes.

The match had been unwittingly arranged by swarthy, spectacled José Maria Debrot, owner of St. Nicholas Hotel Hija Del Dia, where harlots posing as „tourists" are allowed to board, but not to practice their profession (they usually take their customers to the beaches). Debrot leased some government land, laid plans for a commodous bordello. The island's first, it was to be named Campo Alegre (Happy Camp). „All I want is to clean up the horrible conditions in St Nicholas", he explained. „I am not interested in making more money.... I already make it at Del Dia". The girls at Del Dia approved. „It would be comfortable", said a hustler who had come from the Dominican Republic. „We could entertain in a room all day long".

Then Mrs. Claritta Villalba, 37, petite mother and churchwoman, heard of Debrot's project and the colonial government's unabashed lease of a site. With telephone, leaflet and loudspeaker, she organized a march of „Ladies Against Campo Alegre" to the office of Acting Lieut. Governor Hendrik A. Hessling. Carrying banners reading „Campo Alegre — Perdition", „Don't Organize Immorality. Punish It!" the delegation heckeld away until harassed Hessling came out to hear them.

This week a special government comittee on the N.W.I. capital island, Curacao, was studying the lease to Debrot. The committee could also ponder the most powerful handbill of the Ladies Against Compo Alegre: „Señoras", it warned alle the housewives of Aruba, „the government is looking for another home for your

SCHILDERIJENTENTOONSTELLING H.K.H. PRINSES WILHELMINA

Wy melden reeds eerder, dat ook op Aruba een tentoonstelling zal worden gehouden van een vijftiental schilderstukken van H.K.H. Prinses Wilhelmina. Na de expositie te Curacao, welke tot het einde van deze maand zal duren, komt Aruba aan de beurt, waarna de stukken naar Paramaribo zullen worden verscheept. Op Aruba zal de tentoonstelling dus in Juli gehouden worden.

Nadere bizonderheden zullen volgen.

HET PALM-BEACH HOTEL

Een onvervulde belofte

Als men dat frisse, eind 1949 door de Arubaanse Touristencommissie uitgegeven, foldertje over ons mooie eiland openslaat, komt men ergens een fata morgana tegen: een kleurig tekeningetje van het Palm Beach-hotel.... Met als tekst een belofte, welke tot nu toe niet werd vervuld: „Soon, enchanting Palm Beach will be developed into a tourist resort, starting with the construction of a first-class hotel and casino, followed by handsomely styled bungalows and other buildings...." "Soon" — het is maar welke betekenis men aan dit begrip hecht, nietwaar? Meer dan anderhalf jaar geleden werd de folder op grote schaal verspreid en het is zeer waarschijnlijk, dat een groot aantal buitenlanders door het lezen ervan dermate werd getroffen, dat een bezoek aan Aruba erop is gevolgd. En daar ging het eigenlijk om. Maar dat hotel aan de Palm Beach....

Drie punten

Er zijn al heel wat woorden over dat hotel gevallen en er zullen nog verscheidene kolommen over worden geschreven, maar dat alles neemt niet weg, dat we toch weer eens zijn gaan praten met de heer E. Bartels, de secretaris-penningmeester van onze Touristencommissie, om te vernemen of de commissie weer nieuwe pijlen op haar boog heeft.

„Och, wat zal ik zeggen," aldus de heer Bartels, „ons kantoor draait sedert Februari 1947, maar in feite staat het werk nog in het beginstadium. Er is zo ontzaglijk veel te doen en onze arbeid heeft zovele kanten, dat we voorlopig nog wel de handen vol hebben met de opbouw. Als we de werkzaamheden van het ogenblik bekijken, dan vallen dadelijk drie punten — het zijn in feite doelstellingen — op.

Primair is wel de ontwikkeling van Palm Beach. Daar moet een hotel komen, al is het dan voor zo'n honderd personen voorlopig. Maar om te voorkomen, dat de touristen zich op het grote strand "lost" zullen gevoelen, moet er iets worden gedaan aan de organisatie van het nachtleven, aan land- en watersporten, aan de aanleg van parken en alle andere zaken welke behoren tot een standaard-entourage om touristen aan te trekken. Het spreekt vanzelf, dat de Amerikaan niet genegen is om een reis van laten we zeggen twee duizend mijl te ondernemen naar een oord, waar men zich slechts kan vervelen, terwijl op een afstand van 500 tot 1600 mijl van New York gebieden met uitgebreide recreactie-mogelijkheden te vinden zijn."

Wie betaalt?

„Als enige oplossing voor Palm Beach," aldus vervolgde de heer Bartels, „zie ik een dusdanige opzet, dat de capaciteit van het eerste project dusdanig wordt, dat de exploitatie rendabel is. Het is gebleken, dat locaal kapitaal ontoereikend is om het bedrijf op te zetten (er is toch zeker een vier millioen gulden voor nodig), maar er zijn nog twee andere mogelijkheden: 1. financiële steun van het Bestuur, welke oplossing ten sterkste werd aanbevolen door het Department of Commerce in Washington, omdat in dat geval de winsten volledig ten goede komen aan de gemeenschap van het eigen land en 2. investering van kapitaal vanuit het buitenland, door particulieren, via point four van het E.C.A.-fonds of United Nations steunfonds. Deze laatste wegen echter zullen zeer omslachtig en langdurig zijn en er kleeft bovendien het bezwaar aan, dat de winsten in z'n geheel het eiland verlaten. Bovendien zullen genoemde instanties naar alle waarschijnlijkheid geen medewerking verlenen, indien aan het hotel aan casino wordt verbonden. Ik kan tussen twee hakjes wel verklappen, dat ik geen hoop meer heb op het E.C.A.-fonds; ik ben in Januari op het State Department geweest en daar bleek men vrij gereserveerd.

Er blijft dus over de investering van kapitaal door particulieren uit het buitenland en/of van het Bestuur waarvoor de commissie op het ogenblik een voorstel aan het uitwerken is. Indien het Bestuur echter „nee" zegt, zullen wij terugvallen op buitenlands kapitaal."

Ontwikkeling van bestaande bedrijven.

De heer Bartels sprak daarna over het tweede punt van het touristen programma: het ontwikkelen van plaatselijk kapitaal van bestaande bedrijven, opdat Aruba ook aantrekkelijk worde voor touristen, die niet al te veel geld kunnen besteden. Deze zullen zeker niet te hoge eisen stellen en buiten een luxe-hotel blijven. Van veel belang voor de vacantiegangers uit de naaste buurlanden, zoals Venezuela en Colombia, en voorts voor de touristenschepen.

Op het ogenblik is voor de „opfrissing" van bestaande bedrijven veel belangstelling, omdat nu wordt ingezien welke voordelen tourisme oplevert. Er zijn nog van die wijsneuzen, die beweren, dat er niet genoeg touristen zijn, maar deze opinie word volkomen weerlegd door officiële publicaties van het Department of Commerce in Washington, waarin erop wordt gewezen, dat tenminste 38 millioen Amerikaanse werknemers een veertiendaagse verlof in het Caraibische gebied kunnen doorbrengen, een en ander gebaseerd op hun inkomen. Dat betekent, dat tenminste het aantal kan worden verdubbeld, aangezien de meeste niet alleen op reis gaan.

Van dat aantal kan Miami er tegen de vijf millioen verwerken, Puerto Rico tegen het eind van dit jaar enkele honderdduizenden en de rest van het Car. gebied zo tegen de 200.000. Bermuda verwerkt jaarlijks zo'n 70.000 touristen en Cuba zo ongeveer 200.000. In elk geval blijkt duidelijk het schreeuwend tekort aan accomodatie, dat er in het gehele Car. gebied bestaat. Dit wordt wel duidelijk geillustreerd door het feit, dat Puerto Rico, St. Thomas, Barbados, Jamaica en Trinidad in het seizoen gewoonlijk geen kamers vrij hebben.

De touristische druk op P. Rico is thans zo groot, dat de heer Bartels met nadruk is aanbevolen om alles in het werk te stellen om de accomodatie op Aruba zo spoedig mogelijk tot een feit te maken. Als men ginds geen raad meer weet met de reizigers, die willen doorreizen naar een ander deel van het Car. gebied, zou men hen dus kunnen verwijzen naar Aruba. Indien er een hotel ware....

Belangrijk noemde de heer Bartels in dit verband ook het feit, dat elke in de V.S. woonachtige Amerikaan, die tenminste twaalf dagen buitenslands heeft vertoefd, het recht heeft goederen tot een waarde van vijf honderd dollar vrij van invoerrechten mee naar huis te nemen. Waardoor de touristen derhalve heel wat meer zullen gaan kopen!!

De touristenschepen!

„En als derde punt zou ik willen noemen het aantrekken van cruise-schepen, waarbij het streven erop gericht moet zijn, dat bedoelde schepen niet alleen Curacao aandoen, maar ook Aruba. Ik geef toe, dat een en ander stuit op technische moeilijkheden (de reisduur wordt met een dag verlengd en dat zou voor schepen als de Nieuw-Amsterdam en de Mauretania zo ongeveer $ 25.000 extra betekenen), maar de Touristencommissie houdt een en ander in studie. Aruba is weliswaar nog niet in de gelegenheid om te bewijzen, aan de uiteenlopende eisen van de cruise-passengers tegemoet te kunnen komen, maar we beschikken nu zo ongeveer over de beste haven van het Car. gebied en bovendien hebben de passagiers het voordeel, dat ze worden ontscheept op een plaats binnen enkele minuten van het centrum van de stad. Wij onderhouden een regelmatig contact met grote rederijen, maar als we straks een hotel bezitten, zal men meer geneigd zijn extra-kosten voor een langere reis uit te geven," aldus verklaarde ons de heer Bartels.

$ 1,400,000,000....

Enkele jaren geleden heeft de New York Times een belangwekkende enquete gehouden, welke de volgende ook voor ons eiland zeer belangrijke gegevens opleverde: 50% van de ondervraagde Amerikanen heeft het plan om een buitenlandse reis te maken, waarvan 38,2% ongeveer drie weken uit wil zijn, 19,8% langer dan een maand. Nog meer cijfers: 55.4% is van plan om tussen de 500 en de